N°. 42. A°. 1841.

WOENSDAG, den 26sten MEI.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 21 Mei 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 13 Mei ll., No. 704 | 582, is op daartoe gedaan verzoek *eervol* ontslag verleend aan den Burger-Kapitein der divisie *Para* A. A. GEHRELS, en in diens plaats benoemd en aangesteld, de *Eerste Luitenant* C. E. LEEUWE, voorts tot *Eerste Luitenant*, de Tweede Luitenant J. D. HORST, tot *Tweede Luitenant*, de Vaandrig C. DE JONGH en tot *Vaandrig*, de Adjudant F. L. PICHOT.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 22 Mei 1841.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slavin *Justina* en hare Kinderen *Willem*, *Frans* en *Eduard*; toebehoord hebbende aan H. W. BUILLAB.
2°. Aan de Slavin *Jetta*; gestaan hebbende onder Straatvoogdij van F. J. L. R. VAN ONNA.
3°. Aan de Slavin *Leentje*; en haren Zoon *Johannes*, toebehoord hebbende aan JOHNN SCHMIDT.
4°. Aan de Slavenkinderen *Dorothea*, *Albertina* en *Cornelia*; toebehoord hebbende aan W. C. PATER.
5°. Aan den Slaaf *Fortuin*; toebehoord hebbende aan SAMUEL BENJAMIN SANCHES.
6°. Aan de Slavin *Leentje*; toebehoord hebbende aan A. J. H. BERTHOUD.
7°. Aan de Slavin *Leentje*; toebehoord hebbende aan M. E. BUSCHMAN; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. JUSTINA JOHANNA BUILLAB.
WILLEM FRANÇOIS BUILLAB.
FRANCISCUS BUILLAB.
EDUARDUS HENRICUS BUILLAB.
2°. HENDRINA MARIA JETTA BELFAST.
3°. HELENA MENGEL.
CAROLUS WILHELMUS JOHANNES MENGEL.
4°. DOROTHEA LOUISA BURNET.
ALBERTINA ADRIANA DE PATERS.
CORNELIA JULIANA DE PATERS.
5°. JOSEPH FORTUIN EMPEL.
6°. HELENA DONGEN.
7°. MARGARETHA HELENA ROBSART.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 Maart.

De Sud de Marseille van den 25sten, bevat de volgende bijzonderheden betrekkelijk den volksoploop aldaar;

Sedert verscheiden dagen had het overen wederloopen van volksmenners, aan geheime genootschappen verbonden, meer bijzonderlijk de aandacht der policie gewekt. Verschillende teekenen deden een gesmeed ontwerp vooruitzien: naamlooze brieven; half vertrouwelijke gesprekken van verbondenen, onthutst over het ontwerp; waarin men hen wilde doen deelen, hadden doen ontdekken, dat niet minder bedoeld werd dan het in brand steken der haven. Terwijl de gansche bevolking hare zorgen op dat punt zoude aanwenden, zouden de bank, de algemeene ontvangst, de voornaamste openbare en bijzondere kassen der stad worden geplunderd.

Men had den zaamgezworenen gezegd, dat gelijke benden als de hunne van Avignon, Nimes, Carpentras, Montpellier en Carcassonne zoude ter hulpe komen, vooral zou Carcassonne het talrijkste contingent tot deze schrikverspreiders leveren.

De tot het uitvoeren van dit afschuwelijk plan gekozen nacht, was die van 23 op 24. De zaamgezworenen rekenden, onder andere versterkingen, op den bijval der werklieden van het kanaal van Marseille, die daartoe waren opgewonden.

Dien ten gevolge nam de overheid hare maatregelen, gendarmes werden geplaatst op de hoeken der straten, die naar de werken van het kanaal leiden; verkleede agenten van policie bewaakten het huis, tot de verzamelplaats der gezworenen bestemd: dit was het speelhuis onder den naam *polonais* bekend. Ten elf ure begonnen de verbondenen zich te verzamelen; zij begaven zich naar het aangewezen speelhuis met 5 of 6 te gelijk, en weldra bevond zich in de *Polonais* eene bende, op 250 à 300 personen te schatten.

De policie maakte zich gereed, om, met behulp der gewapende magt, allen in eens te omsingelen, toen een gendarme te paard een' hoop van 5 genaderd zijnde, die door de straat *des Crottes* aankwamen, door hen nagenoeg met de pistool op de borst werd aangevallen en drie schoten op hem gelost, hij verweerde zich en alstoen werd bevel tot handelen gegeven.

Het schieten had echter den zaamgezworenen tot waarschuwing gestrekt; voor dat de linietroepen nog waren aangekomen, had hen een doodelijke schrik overmeesterd, en waren zij met overhaasting op de vlugt getogen. Toen de policie voor het speelhuis kwam, waren alle deuren gesloten; de sapeurs sloegen ze met de bijl open, doch allen waren geweken. Maar de troepen, met de commissarissen van policie, het spoor der vlugtenden volgende, vielen hun 14 derzelve in handen; alle waren met pistolen en dolken gewapend; vele waren van korte sabels voorzien; bij al de gevangenen heeft men pakken patronen voor geweer en pistool, kapjes en kogels, enz. gevonden.

Terwijl dit *à la Vilette* voorviel, werden door de policie drie andere personen gevat, behoorende tot eene groote bende, welke aan het speelhuis *l' Ascension*, op de *Boulevard des Trois-Journées*, was zamengevloeid, een tweede vereenigspunt der verbondenen, doch dáár hadden zij de deuren gesloten gevonden. Deze drie waren even als de anderen gewapend.

Gisteren morgen zijn door den regter van instructie mandaten van inhechtenisneming en huiszoeking uitgevaardigd. Vier gevangennemingen hebben nog plaats gehad, zoodat het aantal gevatte personen thans 21 beloopt. Allen behooren tot de laagste klassen der maatschappij.

De des nachts gearresteerde 17 personen zijn onmiddellijk door den procureur des konings verhoord. Met uitzondering van een' enkelen van 54 jaren, zijn allen beneden de 30 jaren oud; slechts één is te Marseille geboren, maar allen hebben aldaar korter of langer tijd gewoond.

— De *Reveu des deux Mondes* zegt: »De twist tusschen Engeland en de Vereenigde Staten schijnt in verbittering toe te nemen. Vermoedelijk zal thans een geschil over eenig grondgebied, onbeduidend op zich zelf, een bloedigen strijd doen uitbarsten. Engeland voelt zich gekrenkt door de Chicanes en geweldadigheden der Amerikanen: Amerika belgt zich over de vrij drooge en bevelende taal van Engeland. De nationale hoogmoed van beide volken komt op, en de noodige gematigdheid en voorzigtigheid zijn niet te verwachten van Grootbritanje, altijd gereed om zijne voormalige kolonien met de herinneringen en de hoogheid eens moederlands te behandelen, noch van de Vereenigde Staten, ten prooi aan de onstuimigheid der partijen en aan de driften van eene ongedisciplineerde democratie. Wordt de heer Mac Leod veroordeeld, zoo zal de Engelsche gezant onmiddellijk zijne passen vragen. Eene breuk zal onvermijdeworden. Is hij vrij gesproken, dan zullen de onderhandelingen over het territoriale punt kunnen worden hervat. Een vergelijk zal alsdan mogelijk zijn, dit is het eenige verstandige middel om een einde te stellen aan aanspraken die van beide zijden zeer overdreven schijnen. Zeker althans is het dat noch de eene noch de andere mogendheid onbetwistbare bewijzen kan aanvoeren voor haar beweerd regt." — »Wij behooren niet tot degenen, zegt het tijdschrift verder die zich zouden verheugen over een' bloedigen kamp tusschen de Vereenigde Staten en Engeland. — Het zou een droevig schouwspel wezen die strijd van twee beschaafde volken, ontstaan uit eene nietige oorzaak en tot geen ernstig resultaat kunnende leiden, zonder buitendiende verliezen te rekenen die er voor nijverheid en handel uit zouden voortvloeijen, alsmede de moeijelijkheden en geschillen waartoe de scheepvaart der onzijdigen aanleiding zou kunnen geven. Aangaande den hatti-sherif des sultans, zegt de *Reveu*: »Wij zijn overtuigd dat de diplomatie de aanspraken der Porte ernstig afkeurt. Het is waarschijnlijk dat men haar overhalen zal om de hoonende voorwaarden te schrappen, welke zij bij de beleening van den pacha heeft gevoegd.

— Voor de regtbank van koophandel is thans een proces aanhangig tusschen de aandeelhouders van het dagblad *le Commerce* en den prins Louis Napoleon. De zaak komt hoofdzakelijk op het volgende neer: Bij mondelinge overeenkomst verkocht de heer Mauguin, als eigenaar van het gezegde blad hetzelve in Junij 1839 aan den Prins Louis, deze verkocht het blad weder door bemiddeling van zekeren Mocquart aan eenen heer Lesseps. Na deze verkoopen zijn de oude aandeelhouders van *le Commerce* tegen den verkoop opgekomen en hebben de vernietiging daarvan verlang op grond dat zij door den heer Mauguin niet schadeloos gesteld waren. De prins verzet zich daartegen, bewerende dat de aandeelhouders in hun eisch niet ontvankelijk zijn, dat indien zij iets te vorden hebben, zij hunne regten tegen den heer Manguin kunnen doen gel-

den, en verlangt dat in de uitspraak niet hij alleen, maar ook zijnen gemagtigde en de latere kooper begrepen worde. Men zegt dat de heer Berrijer de zaak van den prins bepleiten zal.

— De minister van marine en kolonien heeft bevelen naar Brest en Toulon gezonden tot het uitrusten van verscheiden nieuwe schepen, bestemd om in de zeeën der Vereenigde Staten te gaan kruisen ten einde de belangen van Frankrijk te beschermen, in het geval van eene breuk tusschen die staten en Grootbritanje.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 26 Maart.

Er is eene proefneming gedaan van een vernielingswerktuig, waarbij alle tot dus verre bekende in geweld schijnen achter te staan. Eene boot van 23 voet lang en 7 voet breed, geladen met stevig hout, vier en een halve voet diep, alles vast aan een geklampt, onder toezigt van den kapitein Britten, werd, zonder dat er zich eenige brandstoffen in het vaartuig bevonden, in beweging gezet, en eensklaps met al den inhoud tot splinters geslagen. Het scheen of er eene mijn sprong; eene breede waterkolom steeg op, waar tusschen de overblijfselen van het vaartuig eenige honderde voeten hoog werden opgeworpen, en die eenige honderde ellen ver in de naburge landen werden gevonden. Vele aanzienlijke personen, waaronder sir R. Peel, sir F. Burdett, kapitein Webster, woonden deze ongewone proefneming op behoorlijken afstand bij; de uitvinder van deze vernielings-methode gaf aan twee officieren eenige inlichtingen, en verklaarde, dat hij, zonder batterij, de hechtste forten van Europa zou kunnen vergruizen. Moge er al grootspraak in gelegen zijn, — de werking, die men gezien heeft, was zoo ontzettend, dat het bewind zeker deze uitvinding voor dit land zal pogen te bewaren.

— Uit New-York schrijft men, dat, volgens een vrij breedvoerig verhaal in den *Advertiser* van Buffalo, dd. 14 Februarij, de groote waterval van den Niagara opgehouden heeft te bestaan. Den 13den Februarij zijn de rotsen, welke den val aan de zijde van Canada vormden, weggevallen. Het water nu langs eene helling gemakkelijk wegstroomende, heeft de andere val aan de Amerikaansche zijde ook zijne kracht verloren.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 21 Maart.

Een buitengewoon bijvoegsel der Turksche staats-courant, van 3 Februarij, behelst een artikel, waarin eerst gewaagd wordt van de uitlevering der vloot, de ontruiming van Syrie en de heilige steden, en men vervolgens leest: »Dit alles is ter kennis van de regering gekomen, en uit het antwoord van den stedehouder van Egypte aan Z. H. blijkt wijders zijne onderwerping. Dien ten gevolge is het tijdstip aangebroken voor de vervulling van de belofte Zijner Hoogheid, en daar de spoedige onderwerping, en de betoonde gehoorzaamheid om zich naar de bevelen van Zijne Hoogheid te voegen, Zijner Hoogheid tevredenheid waardig bevonden werd, zoo heeft Hoogstdezelve (wien de Allerhoogste een lang leven en zijnen besten zegen bedeelen moge) naar de hem eigene genade en goedheid, al het vroeger gebeurde als niet gebeurd gelieven te beschouwen en den genoemden stedehouder, als mede zijne kinderen, aanhangers en dienaren niet alleen volkomen vergiffenis en amnestie verleend, maar denzelven, om hem nog buitendien benevens zijne kinderen met bijzondere bewijzen van barmhartigheid en genade te overladen, het stedehouderschap over Egypte erfelijk verleend. Daar nu echter deze erfelijk verleend gunst natuurlijk op eenige voorwaarden moet rusten, en naardien de waardigheid van stedehouder slechts aan dienaren der Hooge Porte verleend wordt, alzoo ook de ingezetenen van Egypte onder het getal harer onderdanen behooren, en naar hoogstdeszelfs wil in elken stand en betrekking rust en veiligheid zullen genieten — zoo heeft Z. H. besloten, dat, overeenkomstig de vorderingen der keizerlijke waardigheid, voor dit gedeelte zijner onderdanen eenige grondregelen van regering zullen worden bepaald. Met de hulp des Almagtigen zal binnen kort een bijzondere commissaris als overbrenger van een grootheerlijke firman betrekkelijk die aangelegenheid afgezonden worden. Zoo zou dan, Gode zij lof en eer, de Egyptische zaak een bevredigend einde hebben gevonden."

— Men meldt uit *Zwitserland*:

De buitengewone landdag is den 15den Maart bijeengekomen. De president opende de zitting met eene Fransche redevoering, waarin hij de aanleiding dier vergadering uiteenzette en zich, ofschoon in gematigde uitdrukkingen, ten gunste van Aargau verklaarde. Daarop werden de afgevaardigden beëedigd, en vervolgens het berigt van het voorzittend kanton voorgelezen, hetgeen overigens geen nieuwe daadzaken mededeelt. Daarna werden op verlangen van Uri twee petitiën voorgelezen, de eene van de voormalige hoofden der kloosters, de andere van verscheidene uitgeweken Aargauërs, beide strekkende tot intrekking van het kwestieuse besluit van 13 Januarij, herstelling der kloosters, afzending van bonds-commissarissen naar Aargau, tenietdoening der vervolgingen, enz. Vervolgens wordt het woord verleend aan die kantons welke een' buitengewonen landdag hebben verlangd. Uri, Schwyz, Unterwalden, Zug, uiten zich nadrukkelijk tegen het gedrag van Aargau, bestempelen het als eene bondsschennis en dringen aan op intrekking des besluits van 13 Januarij. Freiburg voert eene meer verzoenende taal en beschouwt in de Aargauers slechts dwalende broeders; die echter door intrekking des besluits op den regten weg moeten worden teruggebragt. Neuenburg sluit zich aan die beschouwing aan. In de tweede zitting kreeg Aargau het woord. De afgevaardigde ontwikkelde in eene rede die drie volle uren duurde de historische en staatsregtelijke gronden waarop Aargau had gehandeld. Hij beweerde dat de integriteit van het kanton de opheffing der kloosters noodzakelijk gemaakt had. Daarop betoogde Zurich dat art. 12 der bondsacte was geschonden. Lucern verklaarde zich slechts gemagtigd om aan te hooren en te refereren; Uri, Schwyz en Unterwalden hielden zich aan hunne meening in de vorige zitting geuit. Andere standen moesten insgelijks refereren; de zitting werd opgeheven, zonder dat men tot een besluit gekomen was.

— Men meldt uit *Bonn*:

Onze professor Nasse heeft een zoogenaamde *thanatometer* uitgevonden, door middel waarvan iedere schijndood onfeilbaar zou ontdekt worden. De heer Nasse is, om zijne voortreffelijke behandeling der zielziekten, beroemd in de geneeskundige wereld. Zijn thanatometer is door de regering in handen gesteld van de geneesheeren des Hospitaals (*Charitehaus*) te Berlijn, ten einde deszelfs doelmatigheid te beproeven. Voldoet het alsdan bij de veelvuldige proeven, zoo heeft professor Nasse zich zeer verdienstelijk bij het menschdom gemaakt, terwijl menig angstig gemoed zijne vrees om levendig begraven te worden, afleggen kan.

Anecdoten.

De zonderlinge Vischvangst.

Drie hengelaars zaten aan den oever der *Seine*, voor het huis van zekeren Heer M. Zij schenen als voor hun bedrijf geschapen, ten tien ure 's morgens gekomen, zaten zij, met het bewonderingwaardige geduld, hetwelk dit slag van lieden eigen is, ten vijf ure des namiddags er nog, uitgestrekt de arm, onafgewend de blik. Hun gezigt scheen den Heer M. zeer te verlustigen; reeds uren achtereen had hij hen door zijn venster gadegeslagen; eindelijk trad hij zijn huis uit en naar hen toe. »Wel, Heeren, hoe gaat het met de vangst?" — »Niet kwaad," antwoordt een van drieën, »gansch niet kwaad, zoo even bijt er een aan." — »Wel, ik zie niets," herneemt de Heer M. — »Ja, ja, gij moogt mij gelooven," — of twijfelt gij misschien aan mijne behendigheid? O, gij vermoedt niet, welk een' visch ik daar zoo even aan den angel heb." — »Het zal wat zijn, katvisch denkelijk?" — »Neen." — »Nu dan, hoogstgenomen een vorentje?" — Ook niet." — »Wel, wat dan toch?" — Als gij dan zoo nieuwsgierig zijt en het volstrekt weten wilt," hernam de visscher, met zijne makkers opspringende, »een snoek, Mijnheer, en die zijt gij! Gij zijt den Heere N. zoo en zoo veel schuldig; ik ben *huissier*, en heb tegen u bevel van gijzeling. Gelieft Mijnheer de goedheid te hebben, mij naar *Versailles* te volgen?" De Heer M., die tot nog toe, door zijne bijzondere omzigtigheid, aan al de vervolgingen der geregtsbeambten had weten te ontkomen, zag zich eindelijk verschalkt, en moest den behendigen hengelaar naar de gevangenis volgen.

ADVERTENTIËN.

De fungerende Procureur Generaal daartoe gelast, herinnert mits deze het Algemeen, dat ten einde eene behoorlijke surveillance over de voorbijgaande Vaartuigen te kunnen houden, de Wacht aan de landingplaats te Fortres *Nieuw Amsterdam* bevoegd is de nadering te bevelen van alle Vaartuigen welke aldaar passeeren.

Hij waarschuwt dus een ieder, om daar voorbijvarende zorg te dragen, om des daags zoo digt mogelijk langs den wal te varen, ten einde zich te doen verkennen, om daartoe door de Wachthebbende Manschappen gelast *onmiddelijk* aan den wal te komen, en om des nachts voorbijgaande steeds de landingplaats te naderen. — Zullende een ieder die daaraan niet voldoet zich zelve de onaangenaamheden te wijten hebben die daaruit kunnen voortvloeijen.

Mogten er billijke klagten bestaan, over een noodeloos oponthoud, of over onbescheidene behandeling, ten aanzien van de Wachthebbende Manschappen, dan kunnen de klagten daarover gebragt worden, daar waar het behoort, en zal in dat geval, het vereischte onderzoek plaats hebben.

Visschers hoewel het Fort *Nieuw Amsterdam* niet passerende, doch in de nabijheid van hetzelve visschende, zullen steeds vooraf aldaar aan wal moeten komen, ten einde de pas te vertoonen.

Paramaribo, den 24 Mei 1841.

De *fungerende* Procureur Generaal voornoemd,

P. FIERS SMEDING.

PARNASSIJNS der *Nederlandsche Israëlitische Gemeente*, verwittigen de Ledematen derzelve Gemeente, dat het door het Kerk-Bestuur met de *zeven* geadsumeerde Ledematen opgemaakte *COHIER VAN FINTA* over het loopende Jaar, van HEDEN tot en met den 8sten Junij e. k., ten huize van den ondergeteekende, ter *inzage* is liggende, van 1 tot 4 uren des namiddags. Parnassijns voornoemd noodigen diegenen uit, welke zich over hunnen aanslag op het *Cohier* voorkomende, bezwaard mogten achten, daarvan binnen voormeld tijdperk aan hen schriftelijk opgaaf te doen.

Paramaribo, den 25 Mei 1841.

De Ontvanger en fungerende Secretaris derzelve Gemeente,

M. J. POLAK.

(20186) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om *negen* uren verkoopen; PROVISIEN, STUKGOEDEREN en PLANKEN van de Gronden *Quapibo* en *Osembo*.

Worden te huur gevraagd:

Tien à Twaalf MANNEGERS of MEIDEN, om gedurende den Koffijpluk, op Plantaadje te werken.

FERGUS CARSTAIRS qq.

(20141)

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.